

APARE SĂPTĂMÂNAL

prin colaborarea D-lor:

Victor Andrei, Mihail Avadanei,
D. L. Sîrbescu, Ion Tăzlaşanu,
C. Turcu, etc...Abonament anual
100 LeiREDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
LIBRĂRIA IONESCU

Gazeta

SCANDALUL

cu bonurile de impozite

Iată o chestiune care din zi în zi amenință să devină o tristă glumă pentru biatul tefegiu al Statului. Respectuoși de munca acestuia—facem parte doar din cîinul său—și indemnăm de glasul cititorilor noștri, ne facem datoria să protestăm la cei în drept, pentru un fapt strigător la cer.

Pentru batjocura la care e supusă în a odată munca slujbaşului, silii cândva de către un sinisru ministru de finanțe, să tremure o iarnă întreagă de frig și să facă un Crăciun, fără pâinea copiilor, pe masă. Căci bonurile de impozite, preț al mizeriei de atunci, au ajuns un izvor de câștig pentru pungile speculanților care le cumpără cu toporul, cu prețuri de 30 la sută din valoarea nominală a bonului. Undeva, în tîrgul acesta funcționează chiar un fel de „bursă neagră”, cuib de corbi, ce vânează mizeria noastră.

Evident, da, da bonurile reprezentă o plată justă pentru o muncă prestată, valorificarea lor ar fi cerut o circulație egală cu a monedei de hârtie. Să admitem că dat fiind argumentul inițial, o încadrare a bonurilor de impozite în circulația fiduciară, n-ar fi fost posibilă deocamdată, căci convertibilitatea după cum scrie în instrucțiile bonului e admisă numai: 1) în lombardări și garanții la B. N. R.; 2) în negocierile de bursă, beneficiind de reducerea de impozite; și 3) în plata impozitelor până la 1. ianuarie 1932 și amenzile fiscale la care se adaugă și achitarea taxelor de succesiune stabilite până la 1. ianuarie 1930 (Dece aceste date fixe?)

Lombardări și garanții? Dar încercați să faceți operațiile acestora la Banca Națională. Cu toată garanția statului, titlurile—căci sunt socotite ca atare—vă vor fi respinse. Probabil, că prudentă, ca și altă dată, Banca Națională, nu vrea să-și încarce portofoliul cu valori înalte. Circulația, admisă în bușă, bonurile la purtător, vor fi cerute numai pentru singura pînă de convertire: achitarea impozitelor pe 1931. Impozite pe 1931? Dar purtătorii efectelor, slujbași în genere, au impozitele achitate la zi. Știe fiecare că în cazul lor impozitul merge automat: impozitul și apoi salariul. Cum să-și valorifice valorile primite, când nevoia îl scoate din casă? Să aștepte amortizarea probabilă peste doi ani, cum mai sună pe bon? Iată-l deci victima coriilor, li cunoaștem doar cu toții că ei de bine... Eroii evaziunilor fiscale dădă de lucru comisiunilor; fabrici lucrând cu două rânduri de registre; interprinșii mei luminoși sau mai întunecați, nechitându-și cu anii obligațiile către stat.

Se vor îmbulzi acum la plata impozitelor cu valoare suficientă? Deaparte gîntul acesta de noi. Nu putem măcar să dăm slavă Celui de Sus că de bine de rău am reușit un bun în punga statului. Specula de acum va începe. E roșu de schimb, de amortizare în viitor și câte altele perspective. Iată de ce sîngerăm încă odată pentru această greșală, care ne-a aminat ceea ce știam de mult: că boii ară și calii mîncă.

Victor Andrei

O virtuoasă a arcușului: Lucia Th. Burada

La București, la Iași, ca și în alte orașe, așezele vestesc regala artistică de violină, doritorilor de muzică aleasă, ce și în trecut primise cu căldură pe marea concertistă a României: Lucia Th. Burada.

Aici, în orașul nostru, din lipsa unei linii artistice—tocmai între munși—vestea nu ni a putut ajunge.

Și este păcat. Unei bășinăse a pământului românesc, a cărei fatmă a izbucnit înoldeana să înălțare zgârcenia aprecierii critice, de peste hotare, pierenii nu-i pot sorbi melodile sunetelor armonioase, izvorâte din îmbinarea tehnice și sufletului artistului adevărat.

Dacă eulă a unei vechi familii de boeri moldoveni, unde modestia și munca au fost adăpostite atât în casa bunicului său, vornicul Moldovei Todirică Burada, ca și a tatălui său Theodor Th. Burada, ilustru român, istoriograf, folklorist și profesor la conservatorul de muzică și artă dramatică din Iași, așlăzi decedat, și-a însușit prin perseverență toate el mentele folositoare ascensiunii rapide a talentului născut.

Din conștientie își începe primele studii de violină sub observațiile directe ale ilustru

profesor a conservatorului din Iași, Teodorini, astfel că înainte de vârsta de 20 ani este absolventă cu mare distincție a acestui conservator.

Insă nu își introupe cu acest prim succes studiile, ci pleacă spre orașul armoniilor muzicale: Viena.

Aici, greutatea unui concurs ce trebuia depus, este înălțată de logiile ce-i însolesc primirea la Academia Muzicală de Stat. Urmează sîrgurilor cursurile de violină cu maestrul Feist, unul din cei mai reputați pedagogi europeni. Desăvârșindu-și talentul, ajunge să absolva aceste înalte școli muzicale să fie luată cu nota maximă, atribuindu-i-se diploma cu titlul de laureată a Academiei de Stat din Viena.

Dacă din timp acestor ani de studiu, Lucia Th. Burada s'a afirmat o bună—și păstrând o atitudine modestă—o puternică viitoare concertistă, utilizând vacanțele petrecute în țară, spre a împrăști, în mai toate orașele ei, slășirii cu capitala, melodioas-le zvăcniri ale coardelor patronate de un talent izbitor.

Mulțumirea D-rei Burada era mare: auditoriul românesc, care își dezvoltă de multe ori note de adăncă pretențiune, o încon-

jurase numai cu admirație și aplauze.

Dar ca orice talent ce este recunoscut și definitiv consacrat pe-le granițe, regisorii artei străine și-l revendică și astfel pleacă din țară pentru un angajament contractual la Viena, cu o orcheștră de renume mondial, a cărei baghetă o mînuia maestrul Mario Guido. Luciei Burada i se încredințează rolul de primă solistă și în formația aceasta, orchestra culreeră marele centre muzicale europene: Viena, Praga, Bremen, Hanover, München, Berlin, etc.

Maestrul Mario Guido dăndu-și seama de priceperea muzicală ce o posedă prima solistă a formației sale, îi cedează adeseori bagheta, cu care D-ra Burada a dirijat orchestra, punând în urmă pe cei mai reputați cunoșcători de artă muzicală.

Și astăzi după o absență de mai bine de un an își reamintește de țara sa, și vine să cultive sufletul românesc, apropiindu-i muzica lui Beethoven, Tchaikowsky, Kreisler, Lalo și a alții.

În alte orașe, mai fericite și-a ajuns scopul, la noi în Piatra, însă, nu.

Poate în alte turnee, după altă absență din țară.

I. Timofte

Dela Cercul Militar. Conferința d-lui Virgil Dobrescu

La cercul militar din localitate se continuă tradiția conferințelor, ce se țin și anul acesta, lunar, în fața unui auditor ales și numeros.

Sămbătă 19 ianuarie, a conferințat d. prof. Virgil Dobrescu despre: „Inconștient și psihanaliză”.

Subiect interesant și oarecum la ordinea zilei, a tăzi când teoriile savanților vienez sunt speculate și a știință și în literatura vremii.

D-l Virgil Dobrescu tratează subiectul cu compelița omului deprins cu mînuirea ideilor ce se însuș, clare și adănci, exprimate în verb curgător și masiv. Nu vorbește numai oratorului ci vorbește profesorului care-și dă seama că în fața lui se află un public, cu alese gusturi intelectuale și rafinata pretenți ni.

După ce arată ce se înțelege

așlăzi prin „inconștient” în psihologie, asemeni unui chirurg, diseacă sufletul omenesc fixând, cu o deosebită măiestrie, cadrul fenomenelor conștiente, subconștiente și inconștiente, exemplificând aceste fenomene sulelești cu pilde sugestive.

Conferințiarul arată apoi diversele teorii în legătură cu inconștientul și a chipului cum se poate manifesta, trecând apoi în revistă modulile cum a fost și sunt explicate, în știință, fenomenele inconștiente. D-sa dă o deosebită atenție ultimiei teorii, a lui Sigmund Freud, teoria psihanalitică. După Freud inconștientul este constituit din instincte și tendințele naturale ale sufletului omenesc pe care morala sau conștiința societății nu le admite, producând „refularea” lor în fundul conștiinței noastre, de unde, atunci când această

conștiință, impusă nouă, nu mai exercită o puternică cenzură, ele se manifestă fără ca noi să ne dăm seama.

Pentru a ilusira această teorie, conferințiarul dă o sumă de exemple, cari să explice inconștientul după teoria freudiană; cum ar fi, de pildă visurile, anumite gesturi, unele expresii furșate subtil într-o convorbire, etc.

Într'un rîm viu d. Dobrescu face să defileze în mintea auditorului întreaga expunere, presărută ier-colo cu câte o auzie subtilă și picană, la atmosfera, de manifestare a unor instincte „refulate” de cenzura moralei sociale, și „sublimale” în forma, admisă de societate, a dansului.

Epilog. În seara aceea s'a vorbit mult și de mulți de „inconștientul psihanalitic” și s'a „sublimat” perfect până spre zău: fliri, dans... Asistent

Sufletul românesc...

Conferința d-lui I. D. Ștefănescu, profesor universitar, sub auspiciile Ateneului popular din Piatra-N.

de Constantin Turcu

Domnul I. D. Ștefănescu, conferințiarul atât de cunoscut, apreciat și simpatizat de publicul orașului și chiar al județului nostru, și-a început expunerea analizând situația statelor europene—decă și a statului nostru—dinainte de războiul mondial. Caracteristica vieții de atunci era bunăstarea, prosperitatea și siguranța.

Cineva—poate Germania—se evită a se da rîzui—a provocat cataclismul, după care a urmat un profund dezechilibru moral și material, ce bă tuie și astăzi. Unii cred că deabia un nou război—al gazelor, al avionelor sau al mașinelor infernale—ar putea să restabilească

La noi? Nimic, deocamdată, care să ne îndreptălească la nădejdi de constructivă activitate. Totul este lustru, paradă, discursuri îmbălbătoare, superficialitate, provizorat. O dovadă? Turburarea școlii românești—laboratorul de pregătire a generațiilor de mâine! De vre-o zece ani încoace, profesorii nu mai știu ce au de predat, iar elevii nu mai știu ce au de învățat.

Dar nu numai școala. La noi totul se clădește pe teren necercat, neconsolidat, pe temelii subrede, pe provizorat.

Încolțim mergem? Nu avem atîta înțelepciune să o definim. Ne blăuim, ca odinioară, pe înțelepciunea divină—care, în lăntăv, există acolo sus, iar noi, aici jos, ne facem crucii. Nu-i deajuns!

Să luăm seama! Știm neamuri vechi și mari, puternice odinioară în care a pierit dragostea de viață. Iată Egiptenii, de azi: stau

Nicolai Berdiaeff.

„Un nou Ev Mediu”

de Preot M. Gavrilescu

Lucrare de subtilă analiză istorică și profundă cugetare creștină, scrisă în timpul izbucnirii revoluției ruse.

Prin fiacările revoluției, Berdiaeff, adănc cunoscător al sufletului rus și al crizei spirituale europene, a trămbiat ca și profetii biblice, după dezastrul babilonic, întorcerea umanității către spiritualitatea creștină, spre a deschide porțile unui „nou Ev Mediu” care s'o scoată din umanizmul anarhizant și disolvant de așlăzi, început prin iluminismul renașterii și sfârșit prin mașinismul dehumanizant al comunismului. — Autorul împarte opera în patru capitole bine distinse: I. Sfârșitul renașterii. II. Un nou Ev Mediu. III. Reflexii asupra revoluției ruse și IV. Democrația, socialismul și teocrația. Începem cu analiza primului capitol.

I. Sfârșitul Renașterii.

Pe culmile culturii, în tot ceea ce a fost creație umană, pe câmpul artei ca și al gândirii dela un timp a început să se întrezărească o epuizare a Renașterii, pentru că ea semnifică un tip complet de senzație a universului și a culturii și un ansamblu de creațiuni eminente. — În viața omului, ca și a popoarelor, există o corespondență între funcțiunile vieții superioare și fondul vieții materiale a societății.

Sfârșitul Renașterii este precis sfârșitul umanismului, care i-a servit de bază spirituală; pentru că umanismul n'a fost decăt o renaștere a antichității pe a cărei drum s'a constatat că nu se mai putea merge. — Credința în om și în forțele sale autonome s'a sdruncinat până la fund. Liberul vagabondaj al omului necunoscând nici o autoritate superioară, n'a putut înlări credința sa în el însuși. În drumul auto-afirmației sale, omul s'a pierdut în loc să se găsească. Istoria modernă este o antrepriză care n'a reușit, care n'a gloriificat pe om după cum ea l'a lăsat să speră.

Omul renașterii a vrut să fie autorul și ordonatorul vieții sale, fără ajutorul de sus, indiferent de sancțiunile divine.

continuare în pagina 2-a

uimiți și nepuțincoști în fața mărețiilor înfăptuite în veacuri, de strămoșii lor și aproape că nici nu știu a le admira.

Să încetăm, deci, cu optimismul nostru. Să lăsam lauda cu trecutul glorios, cu strămoșii vajnici și cu încrederea în steaua noastră de popor binecuvîntat de Dumnezeu. Să încetăm cu auto-admirarea: Românul are 7 vieți, Românul e născut poet, discursuri optimiste, idealizarea fărâșimii, ca în atâtea romane și atâtea poezii de Alexandri.

Optimismul lui Alexandri, în mare parte, este de înarmut, ca și atâtea din subiectele sale. El a adunat, ca un călător atent, tot ce a văzut frumos, îel-colo, în volajurile sale: Paris, Veneția etc... În afară de pasteluri și poezile populare, pe care le a alunat, opera lui nu e atît de românească, pe cât e a unui Român de talent.

continuare în pagina 2-a

Nicolai Berdiaeff

continuare din pagina 1

Pierzând centrul spiritual al vieții, a pierdut cu această ocazie propriul său centru spiritual: omul a încetat de a mai fi un organism spiritual — De aceea omul european din secolul nostru nu știe unde este centrul vieții sale. el este un om dedublat, aparținând la două lumi. — Nu se poate susține că umanistii din epoca renașterii au rupt legătura cu creștinismul, că s-au ridicat contra bisericii, dar poziția lor religioasă a fost rece și indiferentă. — Omul renașterii a pierdut adâncimea vieții superioare și numai așa se explică crimele odioase înfăptuite în secolul al 16-lea. Pe de altă parte, triumful omului natural asupra omului spiritual, nera dus la sterilitatea creatoare, adică la finele renașterii, la auto-distrușterea umanismului, pentru că omul natural, despărțit de omul spiritual nu posedă izvoarele nepuizabile pentru creația sa. Umanismul lui Feuerbach și Auguste Comte, apostolii „Religiei Umanității”, a mers nu mai departe, săpând antinomia umanismului. — De aceea omul de astăzi merge spre un viitor necunoscut, fără axa creatoare, epuizat de bit, fără credință, cu sufletul pustiu. — Iluminștii nu sunt decât un palid reflex al Renașterii, o ultimă formă a auto-affirmației umaniste, care a trădat izvoarele divine ale omului — iar revoluția franceză, pozitivismul și socialismul secol. 19-lea, sunt cosecinențele umanismului Renașterii.

Preot M. Gavrilăscu

24 Ianuarie

La școala Normală, ziua de 24 Ianuarie a fost sărbătorită la școala Normală de băieți printr-un festival, frumos înlocuit.

După cuvântarea D-lui prof. Victor Andrei, despre „Momente în dezvoltarea ideii de unitate”, a urmat un program alcătuit din coruri, orchestră, declamații și o scenetă în versuri, relevând munca D-nel prof. Săvescu, Dimitrie admirabilul dirijor de cor, precum și a D-nel Dimitrie și D. Nicolau, instituitori la Aplicație.

Liceul de fete, de băieți și Gimnaziul „Popovici”, au sărbătorit ziua de 24 Ianuarie în sala festivă a liceului de băieți. Imnuri, coruri, recitări și cuvântarea d-lui L. Revent, au constituit programul celei de a 75-a aniversare a Unirii.

La școala de meserii, a vorbit d-l profesor D. L. Stăhiescu, despre însemnătatea zilei. A urmat apoi un program artistic, cu recitări, coruri și jocuri naționale.

Sufletul românesc

continuare din pagina 1

Eminescu, a împrumutat și el — pesimismul german, desigur. Germania a avut pesimism de dăruit lumii întregi. Dar Eminescu l-a transformat prin simțirea lui de neîntrecut geniu românesc, de o clipă. Ca și Origorescu — cel mai strălucit reprezentant al specificului nostru autohton, care a imortalizat, în pânzele lui, talentul tuturor pictorilor care ar fi trebuit să trăiască în cel 300 ani dinaintea lui și a celor cari vor trăi cel puțin 100 ani după el. Dar unde este specificul nostru? Care este el? Noi, n'avem granițe firești, naționale și sufletești, care să ne caracterizeze în fața altor popoare, cum au Francezii de exemplu. Românii sunt și peste Nistru, și peste Tisa și peste Dunăre, iar sufletul lor se înfrățește cu toată lumea. Francezii fac deosebire netă între ei și lumea cealaltă.

Comuna Dobreni

CONCLUZII *)

Din ancheta publicată într'un număr trecut al ziarului nostru asupra comunei Dobreni se desprinde o evidență vie a suferințelor și suferințelor din această comună. Nu există nici o secă religioasă, nici un stilist. Sentimentul religios e cu ingrijire cultivat și are rarul merit de a fi absolut utilitar. Aceasta se datorează prestigiului și autorității, câștigate prin exemplul vieții sale, a Preotului V. V. Dărie, astăzi pensionar și a griji cu care cultivă, mai departe acest sentiment, urmașul S. sale, Preot C. Cojocaru. Așa, fiind lângă școala Almaș, pe lângă îngrijirea Preotului paroh D. Calapăr, primește educație religioasă și de la școală.

Element de cultură izare, școala, se bucură de un foarte pronunțat prestigiu imprimat de dascăli ca, Const. Darius mort în 1917 și ca Gh. Cojocaru, astăzi pensionar. Se ajunseser la o frecvență foarte regulată prin anii 1926—28, de la clasa I—VII-a, și pe lângă școala din Dobreni funcționau, cu rezultate foarte bune, un atelier de lemnărie pentru băieți și unul de țesătorie și cusături, pentru fete; iar la școala din Almaș, un atelier unde se lucrau perii. Nu i-a fost greu demagogiei politicianiste, până să distrugă în locuitorii sentimentul griji de a-și lumina coșii, căci astăzi, din 499 copii înscriși la școlile din comună, urmează numai 274 copii.

După copiii înscriși, mai e nevoie de un post de învățător la școala din Dobreni și de unul la Cășeria, unde este absolută nevoie și de local de școală.

Localurile de școală din Dobreni și Almaș au nevoie de serioase, reparații.

Ingrijirea saitară a comunei, are doi apostoli ai datoriei: D-l Dr. Alexe Bacalajanschi și d. agent sanitar I. Savin. Nu au, însă, posibilități să-și facă mai cu ușurință datoria. Pentru sfîșis s'a trimis neosaltvaran, dar pentru celelalte maladii, medicamentele lipsesc. Impotriva extinderii pe lașiei, d-l medic Bacalajanschi, a luat măsuri, ca morile să nu mearse, decât porumb uscat în cuplor.

E absolută nevoie de o baie populară comunală și de o infirmerie, întrucât bolnavii de boli contagioase trebuie să fie trimiși fie la Tg. Neamț, fie la com. la Roznov.

Mediul comunei e foarte propice culturii de pomi (cieri, pruni, peri) și albinăritului, cari ar îmbunătăți mult starea materială a locuitorilor. Camera de agricultură e invitată să-și spună cuvântul în aceste probleme, de care depinde, în chip serios, bună starea viitoare a acestei comune. Oile au început a dege-

nera atât din pricina gâlbezi, cât și din aceea vânturilor și a răcelii. E nevoie de o încrucișare nouă. Pentru vaci, sunt doi tauri comunați, de rasă moldovenească. De asemenea este un vier de rasa York, care prin încrucișare va îmbunătăți rasa porcilor. Păsări sunt prea puține, din cauza lipsei de porumb. Și rasa păsărilor are nevoie de serioase îmbunătățiri.

E nevoie de supraveghere la construirea caselor de locuit ca și a școlilor pentru viz ca să se clădească respectându-se cerințele igienice.

Se imune o părintească grijă din partea Camerei de Agricultură, căci altfel își dezice rațiunea de a fi și nu merita contribuția ce i se dă.

Mihail Avadanei

*) Vezi Avântul din 14 Ian. a. c.

Convocare

Vă rugăm să binevoiți a lua parte la Adunarea generală a membrilor secțiunii Cohortei de Cercetași din localitate, în ziua de 21 Ianuarie 1934 ora 10 jum. în cancelaria liceului Petru-Rareș.

Așteptăm sprijinul D-voastră pentru îndrumarea marelui nostru și credem în bunavoiața ce veți avea de a lua parte la această adunare de consfățuire.

În statutele Asociației Cercetașilor Români este prevăzută la art. 15, această adunare generală a membrilor secțiunii cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul de activitate al Cohortei și aprobarea gestiunii cohorței în cursul anului trecut.

2. Alegerea unui delegat în Comandamentul Cohortei și un cenzor.

3. Să facă propuneri în legătură cu nevoile locale.

Dacă la această primă convocare nu se vor întruni majoritatea membrilor secțiunii, adunarea urmează a se ține în Duminică următoare 28 Ianuarie 1934 ora 10 jum. în același loc și u același scop.

COMANDANTUL COHORTEI „CEAH AUL”

Desființarea Cam. de Comerț

Prin noua lege a de reorganizare a Camerilor Agricole s'a prevăzut menținerea unui număr de numai 11 Camere. Toate celelalte vor fi desființate prin lege și Camera de Comerț din orașul nostru. În Moldova vor rămâne numai trei Camere, la Iași, Galați sau Brașov și Roman.

Descinderi și percheziții

în localitate

Zilele acestea poliția locală sesizată de niște denunțuri succesive primite de Siguranța G-rală a Statului a făcut câteva percheziții nocturne și înopante la d-nii dentist Har, fotograf Digartiz și d-ra Osadiciu. Textul denunțurilor, destul de colomnios, arată că vizajii ar întreține relații cu Sovietele. Ori, cum la descinderile operate nu s'a găsit nici un fel de material compromițător, poliția a bănut în retragere.

legai de pământ — și trebuie să ne simțim din ce în ce mai legați. Sus, pe scara dreptilor, nu vom putea urca prin bunătațe — cere nu-i întotdeauna eficace. Ci ne vom sui numai sprijiniri de cârja priceperii religioase. Și în acest punct de vedere, ortodoxismul oferă multiple posibilități de superioritate față de catolicism.

Se răsfărâge sufletul, caracteristica, specificul nostru etnic, în marea noastră personalitate, în creațiile noastre artistice și culturale?

Da! Puțin în Alexandri, mult în Eminescu, foarte mult în tablourile lui Grigorescu.

Delavanța a caracterizat odată pe Grigorescu, arătându-l genial mai ales în tablourile lui terminate.

Neterminată? Nu! Definitiv! Adevărat, tablourile lui Grigorescu, n'au linii energice, n'au contururi precise. El lucrează din pe la culare. Dar tocmai această manieră de lucru, îl fac

Sporturi de iarnă

Orașul nostru, acest colț de turliși veniți să-și destindă nervii, atât de vizitat și admirat în timpul verii de către sutele de turiști este din nefericire, în timpul de iarnă, un oraș prea mor: și prea lipsit de activitatea ce-i încumbă titlul de stațiune climaterică.

Acest oraș oglindind așa de fidel așezările citadine elvețiene, situat în largul triunghiu alcătuit de masivele păduroase cari îl adăpostesc păstrându-i mereu o temperatură potrivită chiar în geroasele zile de iarnă, merită, prin așezarea lui excepțională să ajungă o vestită stațiune sportivă de vară și de iarnă, așteaptă trist și nesemnificativ ca inițiativa particulară mă-ar să-i dea odată avântul necesar lansării lui definitive drept important centru sportiv întrucât edilii noștri angajați cu totul în alte direcții nici nu-și pot da seama de extinderea și veniturile ce le-ar avea comuna dintr-o statoină definitivă a sportivilor pe aceste meleaguri.

Dacă în timpul verei turismul, natația, tenisul, fotbalul și toate celelalte sporturi estivale fac deliciul mulțimei de vilegia-

ri în involburarea dintr-o soare și umbră sau în răcoroasele unde ale Bistriței cristaline, apoi cealaltă mulțime a amatorilor de sporturi de iarnă ar găsi aici destule locuri pentru ski, sâniș, palinaj, bob, hockey, etc... locuri rivalizând cu R. Vâlcea prin așezare și peisaj și cu Sinaia chiar, prin naturaleță.

Suntem însă prea nepăsători la splendorile oferite din toate punctele de vedere de regiunea noastră; parlamentarii și-au dovedit nepăsarea și indolența chiar prin faptul că orașul nostru n'are 50 | reducere pe calea ferată pentru iarnă. Mai mult, chiar vara trecută această reducere a fost obținută după ce sezonul începuse cam de mult.

Să sperăm însă că pe viitor această nepăsare va dispărea iar edilii se vor ocupa mai îndeeaproape de o chestiune din care orașul ar putea trage numai foloase iar amatorii de sporturi nu vor mai ignora ca până acum un oraș și o regiune atât de bogat înzestrată de natură.

V. L. Stăhiescu

Informațiuni

■ Pentru a veni în ajutorul șomerilor Casa Centrală a Asig. Sociale a dispus ca fiecare patron să depună 1 la sută din salariile brute plătite funcționarilor subalterni, la Casa de Asig. respectivă. Cota va fi suportată jumătate de patron și jumătate de funcționar.

■ D-nii care vor reține și acest număr se vor socoti abonați. Dat fiind greutatea pe care le avem de înfruntat, cât și necesitatea acestor gazete românești, pe care socotim că cititorii o apreciază, nădăjduim că nu ne va lipsi nimeni de sprijinul necesar.

■ La o dată care se va anunța ulterior, D-l M. Manolescu, va conferența în localitate, la Ateneul popular, despre: Instituții noi, moravuri nouă.

■ Intrucât zăpada căzută anul acesta în cantități enorme va prilejui în primăvară mari inundații serviciul tehnic al orașului prin d-nii ingineri Iosub și Mihailescu, lucrează încontinuu la repararea digului nou cât și la consolidarea lui. Acest dig împreună cu pînienul din dreptul fabricii Eicler va feri și în acest an orașul nostru de inundații.

■ De curând a sosit grilajul pentru împrejmuirea terenului noului teatru comunal; lucrările de așezare vor începe zilele viitoare. Desăvârșirea lucrărilor teatrului va continua deci.

■ D-l Fr. Droz, aranjându-și situația de ședere în țară, încercată de unii oameni politici, a rămas mai departe în postul de arhitect al orașului.

V. V. THEODORESCU

MAGAZIN DE COLONIALE, DELICATESE ȘI PESCĂRI fiind cel mai bine asortat cu toate articolele aduse direct din cele mai principale surse vinde cu adevărat cel mai eficient prețuri ce desfid orice concurență.

N. B. Acordăm cele mai mari rabaturi la Conserve

Fabrica de Șuncă, Mezeluri și Salamuri speciale

CARLO MARIGHETTO

Restaurant și local de aperitive de primul rang. Vinuri speciale și infundate din cele mai bune mărci. Delicatese și brânzeturi renumite.

DIVERSE

■ Balul mascat și nemascat al Cercului Militar din 10 Febr. va fi o senzațională surpriză pentru pietrele. Jazz-ul reg. va lansa cele mai noi șlagăre, sala va fi decorată în stil oriental iar un bufet amenajat cu tot ce e necesar va fi la dispoziția publicului. Numeroase surprize. Cotillon. Peisagi venețiene.

■ Poliția locală a dat în judecată pe brutarii Adam Mănește și Petru Mancaș pentru abateri la legea repausului duminical.

■ După înapoierea sa de la București, D-l Leon Măreș, prefectul județului a convocat la prefectură pe toți pretorii pentru a le da nouă indicații cu privire la gospodăria în vitor a județului Neamț.

Constantin Turcu